

En sådan udbygning er forudsat i Den europæiske Patentkonventions 9. afdeling (art. 142-149) om »Særlige overenskomster«. Disse bestemmelser åbner mulighed for, at en gruppe af de kontraherende stater kan indgå særskilte konventioner med et indhold svarende til Fællesskabets Patentkonvention. Det fremgår imidlertid aldeles utvetydigt af Den europæiske Patentkonventions bestemmelser, at ingen kontraherende stat ved at ratificere denne forpligter sig til at indgå på nogen særlig overenskomst. Folketingets samtykke til ratifikation af Den europæiske Patentkonvention vil derfor ikke i sig selv indebære, at Danmark skulle kunne tiltræde Fællesskabets Patentkonvention uden iagttagelse af grundlovens § 20, men det afgørende er, om bestemmelserne i Fællesskabets Patentkonvention isoleret set nødvendiggør, at fremgangsmåden i grundlovens § 20 følges.

Af særlig betydning for det rejste spørgsmål forekommer det mig at være, at der ved EF-konventionens oprettes en række nye organer, der tillægges kompetence til at træffe visse beslutninger med umiddelbar virkning for borgerne, som efter Den europæiske Patentkonvention alene kunne træffes af de nationale myndigheder.

Ifølge artikel 7 i Fællesskabets Patentkonvention oprettes en administrationsafdeling for patenter, annullationsafdelinger og annullationskamre. Efter artikel 4 og kapitel III nedsættes der en særlig komité inden for Administrationsrådet for Den europæiske Patentorganisation. Endvidere tillægges der ved konventionens artikel 5, jfr. artiklerne 63 og 73, EF-domstolen visse kompetencer.

Selv om de her omtalte myndigheder rent praktisk organiseres i tilknytning til de myndigheder, der institueres ved Den europæiske Patentkonvention, jfr. artikel 4, er der tale om selvstændige myndigheder, der først kommer til eksistens og erhverver kompetence ved EF-konventionen.

Baggrunden for de kompetencer, som ved EF-konventionen tillægges de nævnte myndigheder, er bestemmelserne i konventionens artikler 1-3 om, at der indføres et fælles retssystem for europæiske patenter for EF-landene. De europæiske patenter, der efter ratifikation af EF-konventionen meddeles for EF-landene, betegnes »Fællesskabspatenter«. Disse har enheds karakter, dvs. at der som udgangspunkt kun kan udstedes et europæisk

patent for hele EFs område og ikke for én eller flere stater efter patentansøgerens valg. Fællesskabspatenter kan også kun overføres, erklæres ugyldige eller ophøre for hele EFs område under ét. Fællesskabspatenterne har endvidere autonom karakter. Dette indebærer, at fællesskabspatenterne alene er undergivet bestemmelser i EF-konventionen og de bestemmelser i Den europæiske Patentkonvention, som finder anvendelse på ethvert europæisk patent, medens nationale retsregler kun kan finde anvendelse i den udstrækning, der er henvist til dem i konventionen.

EF-konventionens artikel 8 indeholder bestemmelser om kompetencen for administrationsafdelingen. Under denne myndighed henhører alle sager i Den europæiske Patentmyndighed, som vedrører fællesskabspatenter, i det omfang de ikke henhører under andre af myndighedens organer, og navnlig træffer administrationsafdelingen afgørelser vedrørende indførelser i registret over fællesskabspatenter.

Annulationsafdelingernes kompetence omfatter ifølge konventionens artikel 9 afgørelser om begrænsning og om ugyldigkendelse af et fællesskabspatent samt om fastsættelse af godtgørelse i henhold til traktatens artikel 44, stk. 5, for udnyttelse af patenter, hvis indehavere har afgivet erklæring om såkaldt licensberedskab. De materielle regler om begrænsning af fællesskabspatenter findes i konventionens artikler 52-55, jfr. art. 37. En sådan begrænsning kan bl.a. komme på tale, såfremt det er nødvendigt af hensyn til et tidligere meddelt nationalt patent. De materielle regler om, under hvilke betingelser et fællesskabspatent kan erklæres ugyldigt og om fremgangsmåden herved, findes i traktatens artikler 56-61.

De afgørelser, som annullationsafdelingerne træffer om de nævnte spørgsmål, kan indbringes for annullationskamrene, jfr. konventionens artikel 10. Annullationskamrenes afgørelser kan ikke undergives prøvelse ved nationale domstole, men der er ifølge artikel 63 mulighed for at indbringe visse spørgsmål for EF-domstolen. Annullationskamrene er endvidere kompetente til at behandle klager over administrationsafdelingens afgørelser samt til at afgive udtalelser om omfanget af den beskyttelse, som et fællesskabspatent giver.